

**СИНДИКАТ РАДНИКА У ПРОСВЕТИ
СРБИЈЕ**

СРП

БЕОГРАД, Дечанска 14/5; тел/факс: 011/3236-259, 025/420-093
Е-mail: sob@beograd.com, sindiso@sbb.rs

*„Запослени који учествују у штрајку
остварује основна права из радног односа
осим права на зараду“
(Закон о штрајку, „Сл.лист СРЈ“, бр.29/96
и „Сл. гласник РС“ бр. 101/05)*

НИЈЕ ПИТАЊЕ ДА ЛИ ЋЕ ПЛАТЕ БИТИ МАЊЕ, ВЕЋ КОЛИКО ?

Конфузија у редовима „штрајкача“ све је евидентнија, а нарочито након последњих најава да ће Министарство поступити по Закону и да ће по Закону и обрачунати плате колега које су наставиле да штрајкују након што је потписан Протокол о политици зарада у 2011. години. Ако је до тог дана – петка, **04.02.2011.г.** било питање да ли ће бити санкција за штрајкаче и умањења зарада, након понедељка **07.02.2011.**, односно првог радног дана по ступању на снагу поменутог Протокола, било је јасно да су амнестирани само они запослени у просвети који су од тог дана нормализовали наставу и вратили се својим редовним радним обавезама.

„Јуначни штрајкачи“ који су наставили штрајк, не да би поправили оно што је већ дато у Протоколу, већ да би онима који су нормализовали наставу преотимали чланство и/или обављали неку сада све јаснију политичку игранку, наставили су и са обмањивањем колега и јавности о незаконитости умањења зарада, претњама, кривичним пријавама директорима који поштују Закон, притисцима на колеге који су радили да се врате у штрајк... Притисци су кулминирали претњама колега из СПРВ, односно Уније о подношењу кривичне пријаве против министра просвете, што озбиљне људе подсећа на „плашење мечке решетом“, а не на било какав правнички оправдан потез, пошто је свима јасно, а и пише у заглављу изнад наслова да они који штрајкују могу конзумирати сва права, осим права на зараду. Претње кривичним пријавама због, наводно, незаконитог поступка директора и министра само говоре колико су колеге које то чине озбиљне, а можда и упућује на то колико су (не)стручне, пошто се ради о дипломираним правницима. Додуше, и досадашњи поступци причама о суђењима у Бриселу, Женеви и сл. само говоре о безидејности оних који су колеге повели у ову бесмислену авантуру и који на овај начин сасвим извесно не могу заштитити њихова права, већ покушавају да додатно мотивишу оне којих је све мање у штрајку да остану у том бесмисленом протесту који, сасвим извесно, никакву корист никоме више и не може донети. Сем можда политичку, али то је онда нека друга прича и тема.

Чак и најупорнији штрајкачки више не помињу крунски захтев од **20%** повећања плата, пошто им је јасно да од тог посла нема ништа, јер, како другачије протумачити и изјаву председника Градског одбора СПРВ и најближег сарадника колеге Протића, г-дина Мирка Радете на јучерашњој конференцији који резигнирано рече да „нема назнака да ће било који од предлога синдиката просветних радника који се односи на побољшање материјалног положаја бити прихваћен, а прихватање бар дела тих предлога окончао би штрајк“. Колега Мирко је очигледно заборавио да су Протоколом испуњени, ако не сви, оно бар велика већина раније постављених штрајкачких захтева у делу који се односи на отпремнине, јубиларне награде и додатне повишице, а да је само остала разлика у увећању зарада између **13,6%**, колико је договорено, и **20%**, колико траже штрајкачи. Или можда они ни то не траже, пошто су ранији захтеви допуњени захтевима који се и не могу испунити, бар не у кратко време и одмах, јер се ради о изменама и допунама посебних колективних уговора, изменама и допунама закона, доношењу стратегије образовања, изради више подзаконских аката и норматива, што су сасвим сигурно процеси за које је потребно и неко веће време, а сасвим сигурно не могу бити штрајкачки захтеви.

Елем, пошто нас свакодневно позивају наши чланови, а и неке друге колеге које су лидери беспредметног, беспотребног и бесмисленог наставка штрајка од **07.02.**, „навукли на танак лед“ питањима шта ће бити са њиховим платама и колико ће оне бити мање, покушаћемо објаснити наше виђење тог проблема, које, да напоменемо, не мора бити и мишљење Министарства просвете, које има намеру да плате умањи за трећину.

Стога напомињемо да би за наставнике са предметима без писмених задатака, по нама, уз услов да су само скратили часове редовне наставе, а све остале активности радили у складу са годишњим плановима рада и Законом, ово умањење требало да износи **сва 16,67%**, а за наставнике са писменим задацима, уз опет поновљено, да су све остале активности, укључујући и писмене задатке, обавили у складу са законским и подзаконским нормама, то умањење би могло бити до **15%**. О чему смо наравно упозорили и Министарство просвете. Међутим, и сами смо остали затечени констатацијом из Министарства просвете да су штрајкачи, не само да су скратили редовну наставу и редовне часове, већ сасвим извесно нису држали допунску, додатну, припремну и другу наставу у трајању од **45** минута, а неки је нису уопште организовали, па самим тиме, Министарство ту види разлог да поступи на поменути начин. У сваком случају, директори су обавезни да Министарству доставе табеле о броју остварених ефектних часова за све дане у штрајку или незаконитој обустави рада, а на основу које ће бити извршена исплата. Како Трезор неће вршити исплату табела које нису исконтролисане и оверене од стране школске управе, јасно је да су се обмањивачи и забуњивачи „нашли у небраном грожђу“, јер ће непотпуне табеле и неоверене довести до тога да и колегама које су редовно радиле неће бити исплаћена та плата, бар док се не исправи тај недостатак.

Колегама које су довели колеге у заблуду, тврдећи да неће бити умањења, подсећамо и овај пут да је увек у животу нешто први пут и да ће управо истрајавањем у бесмисленом штрајку дезавуисати и сам смисао штрајка и за убудуће, а вероватно и довести до тога да ће законодавац у новом и у завршној

фази Закону о штрајку дефинисати још ригиднија ограничења овог права, пошто се и овај штрајк претворио у политички манифест са несагледивим последицама за делатност, школску годину и на крају за оне у чије име се све ово и чини - ученике. Лидери ће се већ снаћи. Они су већ на партијском задатку. И уместо да и даље обмањују колеге да је Министарство или директори поступило незаконито, било би боље да признају сав бесмисао у који су повели колеге и да им губитак на плати надокнаде из синдикалних фондова, што мислимо да неће ни бити проблем, пошто се ради, по њиховим речима, о „најбоље организованим синдикатима“ у држави и са „највећим бројем чланова“, којима је само у овом штрајку по њиховим сопственим речима, број чланова увећан за **8.000!!!** Што се тиче нас који смо мали, али репрезентативни, ми ћемо и убудуће говорити истинито, јер сматрамо да једино тако дугорочно можемо остваривати наше циљеве и интересе, а од шарене лаже на крају и не остане ништа сем главобоље и... овај пут тање коверте са платом.

Поштоване колеге, уколико имате било какав проблем или нејасноћу у вези тумачења оног што је договорено са Владом Републике Србије, потписано и закључено и у ком смеру ће се кретати поправљење материјалног положаја у просвети или било које друго питање или дилему везано за питање из материјалног, социјалног и радно-правног положаја, слободно се обратите Синдикату, да се договоримо и о могућности да посетимо Вашу школу и у једном отвореном разговору одговоримо на сва Ваша питања.

Срдачан синдикални поздрав!

Београд, 11.03.2011.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар СрпС

